

Deraf har blifvit en följd, att läkarne på flera ställen fordrat, att de byggnadsskyldige skulle verkställa erforderliga reparationer å dessa bostäder, ej blott sådana som uppkomma af husets ålder och bruk utan äfven dem, som föränledas af innehafvarens egen försummelse och förvållande. Dessa förhållanden medföra en obillig och orättvis tunga för distriktens innevånare, och jag vågar därför föreslå, att skyldigheten att underhålla husen vid bostäderna för extra provincialläkare måtte bestämmas lika med socknemäns skyldighet att underhålla husen vid prestgårdarne enligt 26 Kap. 2 § Byggningsbalken.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsammast.
Stockholm den 26 Januari 1867.

Per Nilsson
från Christianstads län.

N:o 66.

Af Herr C. I. Bengtsson: Om godtgörande af allmänna medel utaf kostnaderna för den s. k. kronobrefbäringen.

Ehuru klagomålen öfver den olika tunga och det ojemnt fördelade besvär, som är förenadt med krono-brefbäringens utgörande, återkommit vid flera föregående Riksmöten, och anspråken på rättelse blifvit alltmera allmänna och högljudda, kvarstår likväl samma anledning till obelåtenhet, endast med den skilnad, att de missnöjdes antal, före 1849 inskränkt till några få, men hårdt betungade personer inom hvarje kommun, nu mera är lika stort med antalet af krono- och skattehemmansåboar i Riket. Berörda missnöje, som åberopar ett fast stöd för sin rättighet från läran om billighet och jemnlighet i skyldigheter till det allmänna gifver mig anledning väcka omförmälda rättelsefråga till behandling vid förevarande Riksdag, då jag vågar föreslå:

att kostnaden för den s. k. krono-brefbäringen varder godtgjord af allmänna medel.

Stockholm den 24 Januari 1867.

C. I. Bengtsson.